

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

Abonnement

45 fr. per jaar.
Een blad afzonderlijk 1 25 centimes.
De abonnementen zijn vooral betaalbaar.
Aankondigingen 1 25 centimes per drukregel.
Reclamen, voorzinnen en andere artikelsvooran
of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. OLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt, n^o 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 21 AUGUSTUS.

Sluiting der Kamers.

De *Monitor* bevat een koninklijk besluit, gedateerd 17 augustus, waarbij de wetgevingstijd voor 1882-1883 gesloten wordt verklaard.

De Senaat.

Zaterdag heeft de Senaat zijne laatste zitting besteed aan de beraadslaging en de stemming over het ontwerp van kieshervervorming.

Verscheidene sprekers der rechterzij hebben vruchteloos gepoogd de vrijzinnige amendementen te doen aannemen welke door de Kamer eerst gestemd en daarna, op bevel van het ministerie, weer verworpen werd.

De heer baron Surmont de Volsberghe stelde het amendement voor dat de heer Woeste in de Kamer had voorgedragen; gelijkstelling van het vrij en het officieel onderwijs tegenover het stemrecht. Dit amendement werd I verworpen.

De heer Van Vreckem protesteerde tegen de afschaffing van 15,000 kiezers die het stemrecht genieten bij middel van het derde der grondlasten.

De heer Lammens deed krachtig de verantwoordingsuitzijingen in het land is verwerkt door de onbeschaamde verminkingen welke het gouvernement aan het kiezerskorps doet ondergaan telkens dat de toestand der openbare denkwijze zijn bestaan in gevaar brengt. In den loop zijner redeverving deed hij eene warme aanbeveling van het stelsel der evenredige vertegenwoordiging.

De heer Frère verdedigde het ontwerp van het gouvernement en wilde aan den Senaat doen gelooven dat er in de Kamer eene samenspanning had bestaan tusschen de rechterzij en de leden der uiterste linkerzij, om zijne kieswet te verworpen. De heer Frère weet nochtans zeer goed dat er daar geen schijn van is, want, indien er eene overeenkomst had bestaan, dan zou de uiterste linkerzij, die al hare amendementen heeft ingetrokken en het ontwerp in zijn geheel heeft gestemd, schandelijk haar woord verbroken hebben.

Vervolgens heeft de heer Rolin, antwoordende op de bemerkingen van den heer Van Vreckem, aangaande het derde der grondlasten eene uitval gedaan tegen de buitenlieden in 't algemeen die, volgens hem, te doen zijn om iets van de politiek te begrijpen en zelfs om waardige gemeenteraadsleden te kiezen. Deze grove beledigingen naar het hoofd der plattelandse bevolking geworpen werden door den heer Van Vreckem naar verdienste geschandvlekt.

Daarna ging men over tot de stemming over het geheele ontwerp van kieshervervorming, dat aangenomen werd met 54 stemmen tegen 27. De gansche linkerzij stemde voor en de gansche rechterzij tegen.

Na deze stemming heeft de heer Rolin lezing gegeven van het koninklijk besluit waarbij de wetgevende zitting gesloten wordt verklaard.

Wij hebben ze weer aan 't werk gezien de vrienden van de landbouwers en buitenlieden; terwijl zij, zooals M. Cormesse heel te recht zegde, « het kiesrecht verliezen aan al vier den lieve van het ministerie draagt », jagen zij over de 15,000 BUITENKIEZERS van de stembus der gemeentekiezingen weg.

Aan de overblijvende behoort het nu de afgeschraapte en onweerdig verklaarde landbouwers door hunne stemming te wreken.

De Luiksehe diktator en zijne slaafsche meerderheid willen ons de positie moeilijk maken. Welnu, hoe despotieker hij te werk gaat hoe krachtigder wij hem zullen bestrijden.

Een ministerie dat tot zulke schandelijke partijakten, tot zulke schreeuwend onrechtvaardigheden zijnen toevlucht neemt, veroordeelt zijn eigen zelve.

Eene stem meerderheid.

Onze lezers zullen bemerkt hebben dat verscheidene artikels, zoowel der belastingwetten als der kieshervervorming, in de Kamer gestemd zijn geworden met eene enkele stem meerderheid.

Deze omstandigheid bewijst dat, al zijn er in de Kamer een twintigtal leden meer die zich liberaal noemen dan er katholieken zijn, de politiek van het ministerie die meerderheid niet heeft waarop een gouvernement moet kunnen staat maken, om te mogen zeggen dat het vast in zijne schoenen gaat.

Van partijwetten met eene stem meerderheid gestemd, kan men niet zeggen dat zij de uitdrukking zijn van den wil der bevolking, dat zij beantwoorden aan het grondbeginsel in de Grondwet geschreven: « Alle macht komt uit het volk. »

Integendeel men mag te recht beweren dat die wetten door de overgrote meerderheid van het land veroordeeld worden. Om dit te bewijzen hoeven wij slechts aan te toonen op welke manier de meerderheid in de Kamer samengesteld is, die met eene slaafsche onderwerping de voorstellen van het ministerie heeft gestemd.

Onder die « jaknikkers » bevindt zich de heer Winqez, die als vertegenwoordiger van Zoningen, onwettiglijk de plaats heeft ingenomen van den heer Englebienne, wiens kiezing regelmatig had plaats

gehad, naar niettemin door de Kamer ongelukkig is verklaard geweest, om den ministerieelen lakei in zijne plaats te stellen.

Onder hen bevindt zich insgelijks de heer Peesteen, van Brugge, die in de Kamer is gekomen dank aan de bewonderenswaardige cijferkunst van den voorzitter van een kiesbureau, den rechter Lefrançois, die stellig eene bus zou krijgen, indien hij zich moest aanbieden om het exam van gemeentekiezer af te leggen.

Onder diezelfde meerderheid van eene stem bevindt zich de drie-en-tachtigjarige heer Rogier voor wies verleden als staatsman men eerbied genoeg had moeten hebben om hem tijdens de laatste kiezing van Doornik, in 1882, van zijne politieke loopbaan te doen afzien.

Het is een bekend feit dat de heer Rogier, gedurende veertien dagen door zijne politieke vrienden, tegen wil en dank, tot 7 uren 's avonds in de Kamer gehouden, zich in eenen toestand bevindt welke hem heet zich rekenschap te geven van hetgeen door het gouvernement voorgesteld en door de Kamer besproken wordt, en van het verschil dat er voor het land in bestaat wanneer hij ja of nee zegt bij de stemming.

En 't is bij middel van de stem des heeren Rogier, 't is bij middel der stemmen van twee onwettig binnegesmokkelde Kamerleden dat de belasting op het planten van den tabak, die hatelijke belasting, zooals de heer Delhogue ze noemt, alsook de verhooging der personele belasting met eene stem meerderheid zijn gestemd geworden. 't Is op dezelfde wijze dat verscheidene hoogst belangrijke amendementen aan de kieshervervorming, waardoor deze ten minste enigzins rechtzinnig en rechtsvaardig werd gemaakt met eene stem meerderheid worden verworpen.

Men mag dus te recht zeggen dat de hatelijke en geldverkwistende politiek van het ministerie, door talrijke liberalen in de Kamer zelve afgekeurd en bestreden, geene meerderheid heeft, niet alleen in het land, maar zelfs in die wetgevende vergadering.

Waren de uitslag der kiezingen van Zoningen en Brugge volgens recht er billijkheid bekrachtigd geworden, zaten de heeren De Clercq en Englebienne op de plaats die hun met volle recht toekomt en onwettig ingenomen is door de heeren Peesteen en Winqez, en verder hadde men den heer Rogier niet gedwongen te stemmen over dingen waarvan hij de eerste letter niet begreep. — noch de belastingen, noch de kieshervervorming zouden gestemd zijn in den vorm zooals zij thans aan het land zullen opgedrongen worden.

Geukkig heeft de laatste kieskorieur geen rechtstroeksen invloed op de kiezingen voor de Kamers. De walgen afkeer welke de onbeschaamde dwingelandij van het ministerie overal verwerkt dwingelandij van het ministerie kiezingen zijn er ons borg voor, dat de wetgevende kiezingen van toekomstig jaar, zooniet den onmiddellijken val, ten minste het onweerspoedig doolvoornis zullen inspreken van een ministerie, dat zich nog nauwelijks op een paar gebrokene krukken weet recht te houden.

De Gouverneur der provincie Limburg heeft de eer de personen die zich voorstellen het examen te ondergaan leidende tot het bekomen van bekwaamheidsdiploma, voor het onderwijs der tekenkunde in gesichten van middelbaar onderricht, te verwittigen dat zij zich, te dien einde, kunnen doen inschrijven in de bureelen der 1^o afdeling van het provinciaal bestuur, tot den 25 der loopende maand augustus.

Sterfgeval.

De heer advocaat Jamine, gewezen burgemeester van Tongeren, is gisteren voormiddag alhier overleden, in den ouderdom van 86 jaren en 5 maanden.

Zijne plichtige lijkdienst zal morgen 22 augustus om half twaalf, in de St-Janskerk plaats hebben.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe*, den 31 augustus.

BUITENLAND

Frankryk.

DE PRIESTER EN DE WERKMAN.

Op eenen winteravond bemerkte men in eene der straten van de voorstad St-Germain te Parijs, eene moeder en vier kleine kinderen. Op het zien hunner afgematte aangezichten en hunner versten kleederen, kon men oordeelen dat zij van ver kwamen. Langs de straat gezeten, staken zij stilzwijgend de hand uit naar de zeldzame voorbijgangers van deze min bezochte wijk. Een werkman onder zijnen armen eene blikken doos dragende, welke zijn middagmaal inhield, bleef voor hen staan en de kinderen ziende schreien:

« Weent niet, » zegde hij hun « er zijn nog » brave lieden... daar, eet deze soep uit... En » ziedaar voor u, goede moeder, wat vleesch en » brood. 't Is wel niet veel, doch heb moed, » anderen zullen misschien meer en beter geven. »

Inderdadig eenige personen komen bij. Kleine en groote geldstukken beginnen rond de arme lieden te vallen, omdat iedereen zich ontroerd gevoelde door het voorbeeld van den werkman. Een oude priester, die hem van verre bemerkte

had, treedt nader, drukt hem de handen en met tranen in de oogen zegt hij tot hem:

« Mijn vriend, wat middag nu... wat gaat gij nu eten? »

« Mijnheer pastoor, ik zal geduld hebben tot dezen avond. »

« Maar 't is zoo lang... tot dezen avond. »

« Bekommer u daar niet over, heb dank » voor uwe goedheid; de vreugde die ik gevoel, » bij het zien van het geluk der arme lieden, » geeft mij moed en zal mij den geheelen dag » kracht geven. »

« A Mijn vriend, uwe heldadigheid treft mij; » daar neem toch dit vijf frankstuk aan. En met » geweld stak de goede priester het geldstuk in de » hand van den werkman. Deze aarzelt, dan neemt » hij aan... Maar zich haastig naar de arme familie » keerende, zegt hij tot de moeder:

« Ik heb werk; gij zult er nog geruimentijd » zonder zijn; neem dit, het komt van den goeden » God, die mij tot u gezonden heeft. »

EEN GEROUW MET 87 HUISHOUDENS.

Onlangs is te Parijs een der minste gebouwen dier stad te koop gesteld.

Dit gebouw ligt in de rue de Sevres 57 en komt uit in de rue Dupin, waar het de nummers 1, 2 en 3 draagt, ofschoon er ook geene ingangdeur aan is. De eenige ingang is langs de rue de Sevres.

Dit gebouw dat overigens van ellendigen bouw trant is, bevat drie blokken rond eene lange opene plaats. Er zijn 8 trappen, 10 winkels, 87 huishoudens en een concierge.

Engeland.

Twee engelsche officieren, de agent van de factorij te Ponto Negro Prensland en de heelmester van de engelsche kanonierboot *Stork Anderson*, waren samen in eene boot op de Mayumbanrivier. De boot werd aangevalen door een hippopotamus en alle pogingen om het woedend dier af te slaan waren vruchteloos. Ten slotte sloeg de boot om. Een der officieren werd gered, maar de drie anderen verdronken.

Niet iedereen weet, dat in Europa de regen schermen nog van jonge dagteekening zijn. Bekendijk was Hanway te Londen, de eerste in Europa die den moed had, in 1750 met een regenscherm over straat te gaan. Het gepiep lachte hem uit, doch na eenige weken reeds had hij navolgers.

Italië.

De graaf de Chambord zond den paps 5000 fr. om die te doen toekomen aan het Ischia-comité. De barones Ad. de Rotschild zond aan dat comité 5000 fr. De duitse kroonprins en kroonprinses hebben zich aan het hoofd gesteld van eene commissie ter ondersteuning van de slachtoffers van Ischia.

Fit Forio op Ischia komen klachten toe over de vernieling der druiven in de vruchtbare velden van het eiland, door de personen, dit tot de opruiming der ruinen gebruikt worden. De ongelukkige eilanders roepen uit: « Ziedaar een nieuwe gees! » De oogst is begomen! Een groot getal arbeiders doorkruisen het eiland, plukken de nog groene druiven, persen het sap in vaten en drinken het, na het met water gemengd te hebben. Caramicciola zat geheel in loont herbouwd worden. Men verzekert dat de overheid zal verbieden steenen huizen op te trekken.

DE AARDBEVING TE ISCHIA.

Nog altoos wordt er gesproken over het onheil op Ischia; Bepalen wij ons tot het mededeelen van eenige treffende feiten uit de geschiedenis van hen, die wonderbaar aan het graf ontruk, en van die anderen, die zelve de slachtoffers werden van hunne heldadige hulpvaardigheid.

Graaf Sergardi zocht zijne zuster Giulia te midden van de brokstukken eener woning, onder welke zij mee begraven lag. Leelde zij nog? Een zwak antwoord op zijn herhaald geroep doet hem hopen. Hij begint met koortsige drift het puin weg te ruimen, en weldra haalt hij er eene levende van onder te voorschijn — maar niet de welke hij zoekt. Hij woelt voort. Negens menschen begroeten door hem het daglicht weder. Maar zijne Giulia is nog altoos niet onder hen. Uitgeput zinkt hij neer — en als hij straks het werk hervat, sluit hij van zijne beminde zuster nog slechts het lijk in zijne armen.

Een soldaat meent onder een puinhoop gekerm te vernemen. Hij delft een gat en laat zich, met het hoofd vooruit, daarin neder, terwijl zijne makers hem bij de beenen vasthouden. Instand in het duister, grijpt hij met eene zijner handen een hoed. Hij wroet zich dieper omlaag. Al en toe doet hij zich naar boven halen, om adem te scheppen en het bloed zich uit het hoofd te laten zakken. Na ongelooftelijke inspanning in deze pijnlijke houding, gelukt het hem de bedovene onder de armen te grijpen en haar met zich uit de holte te doen slepen. Het was een bevallig jong meisje, volkomen ongedeerd.

Maar niet overal was men zoo gelukkig. Uit de

rookende puinhoopen van het *Hotel Sauvet* stak eene met een handschoen bekleede vrouwenhand te voorschijn, die de vingers bewoog als om hulp te vragen. Men snelt toe — en eene stem roept uit de diepte: « Redt haar, en bekommer u niet over mij! » — Nauwelijks echter is men met het reddingswerk begonnen of eene nieuwe instorting maakt alle verdere pogingen nutteloos.

Een ander noodlottig geval wat dat van eene karabijnier, die zoopas eenen jongen man nog levend ontgraven had. Daar volgt eene instorting, en verplettert hen beiden.

Twee jonge kinderen, onder een berg van puin voor den dag gehaald, lagen samen in hun bedje, en sloepen als rozen. Elders reddde een meisje van twaalf jaar hare moeder en haren broeder het leven.

Het is opmerkelijk dat de levend opgedolvenen geene gebengens hebben van den tijd, dien zij onder de puinhoopen doorbrachten. Sommigen lagen daar slechts een enkel nacht, maar andere gedurende 20, 50, 100, zelfs tot 116 uren begraven. Allen echter meenen zij dat er tusschen den schok, die hen beddelt, en het ongelukkig humer redding een veel korter tijdsverloop lag, dan werkelijk het geval was. Blijkbaar verkeerden zij in een toestand van gebelietlijke verdooving, teeen humer klaagde over honger, — maar wel had dorst hem veel doen lijden, en allen vroegen, zodra zij gered waren, gretig om drinken.

Oostenrijk.

Volgens professor Brascher, van Wenen, is de ziekte, waaraan de graaf de Chambord lijdt, zeer wel gekend. Aan den rechterkant der maag bestaat eene kankerachtige dikte, die over den uitslag der ziekte schier geenen twijfel laat.

De ziekte is verschrikkelijk mager geworden. Men weet dat de graaf een hartstoechtelijk jager was, en interst gaarne wildbraad at. Nu wild niet *vergeerd zijn*, zooals men in de keukentaal zegt. Het zou het verbuldig gebruik van wild zijn dat hem de ziekte zou veroorzaakt hebben.

Egypte.

DE VLUCHT NAAR EGYPTE.

Men weet dat er onlangs eene geheele karavaan met rechtters, advocaten enz. naar Egypte vertrokken zijn, waar hun de schoonste postjes werd aangeboden. Onder die menigvuldige vluchtelingen, is er eene die precies het poster niet heeft uitgevonden. Toen men aan eenen hooggeplaatste vertelde dat ook de lamenze klepper vertrokken was. « Weet gij dan niet » antwoordde hij lachende « dat er bij de vlucht naar Egypte eene ezel zijn moet? »

Volgens Egyptische bladen is de zoogenaamde boom van de H. Maagd, bij Kairo, waaronder volgens de Christelijke sage, Maria en Joseph met Christuskind op hunne vlucht naar Egypte onderst hebben, thans met den omgibenden grond door EE. PP. Jesuiten aangekocht. Zij willen daar een klooster en opvoedingsgesticht bouwen.

Amerika.

De parelvisscherij in de golt van Mexico schijnt de stoutste verwachtingen te zullen overtreffen. De meeste mosselen, — uit de diepte der zee te voorschijn gehaald — houden parelen in, en er heerscht op de oevers der golt eene levendigheid als slechts bij die eener ontdekking van nieuwe goudvelden kan worden vergeleken. De parelen zijn dikwijls van buitengewone grootte en reinheid. In december werd een parel opgevischt, welke 75 karaat woog en op de plaats zelve — ver beneden de waarde — voor 14,000 dollars werd verkocht; twee andere parelen wogen elk 47 en 40 karaat en worden thans te La Pas tegengesteld.

De inwoners van de stad Knoxville, in den Amerikaanschen staat Tennessee, gevoelen zich voor een groot gedeelte niet op hun gemak. Dezer dagen is de bodem van een groot water-reservoir ingezakt, en zijn 22000 heetlofters water spoorloos in de diepte verdwenen. In den Zuid-oosthoek van den reservoir gaapt eene wijde kloof, welke diepte men nog niet heeft kunnen bepalen. Het schijnt dat Knoxville boven eene ontzaglijk groote holte, of eene reeks van onderaardsche holen en kloven gebouwd is, en alarmisten maken zich reeds ongerust, dat de geheele stad of ten minste het Noordelijk gedeelte op zekeren dag plotseling, door die geheimzinnige diepte verzwolgen, van de oppervlakte der aarde verdwynen zal.

In de pompas, de schier eindelooze vlakke van Zuidelijk Mexico, huist een volk, bekend als Henchenchen. 't Is een volk, dat, om zoo te zeggen, steeds in den zadel zit; jong en oud, mannen en vrouwen, zijn ruiters bij uitstekendheid, want van hunne vroegste jeugd brengen zij het grootste gedeelte van den dag te paard doot. Onder de vrij woeste stammen, waarin dit volk is verdeeld bestaat eene overleving, die als eene onomstootelijke waarheid door allen wordt be-